

Per primera vegada un estudi calcula quants llocs de treball genera la xarxa sanitària a les Terres de l'Ebre i constata l'impacte positiu en l'economia, més enllà de les necessitats assistencials

La sanitat ebrenca: un pilar econòmic amb més de 6.800 llocs de treball

Terres de l'Ebre David Benito

La sanitat a les Terres de l'Ebre no és només un servei essencial: és també un dels grans motors socials i econòmics del territori. Així ho conclou l'Anàlisi del sistema de salut de les Terres de l'Ebre, elaborat per la Càtedra d'Economia Local i Regional (CELIR) de la URV, que per primera vegada posa xifres al pes laboral i econòmic del sector i incorpora, a més, la veu de professionals i usuaris. Un informe que es va presentar dimecres al Campus Universitari de les Terres de l'Ebre.

Segons l'estudi, el sistema de salut genera, sumant impacte directe, indirecte i induït, més de 6.800 llocs de treball equivalents a temps complet al territori. Una dimensió que el situa en un ordre de magnitud similar al de sectors tradicionals com la construcció i per damunt d'altres activitats clau del terciari. L'estudi situa la despesa pública sanitària a les Terres de l'Ebre en 335,52 M€ (uns 1.765 € per habitant) i identifica la massa salarial com el principal canal de retorn territorial. Els sous i salaris del conjunt de professionals del sistema (públic i privat) s'estimen entre 213 i 250 M€ anuals, una magnitud que, per volum i estabilitat, té un efecte d'arrossegament sobre l'activitat econòmica del territori.

UNA XARXA EXTENSA I CAPIL·LAR Una de les dades que dimensiona l'abast del sistema és la xarxa de centres. Marta Berengué Pous, infermera del Departament d'Infermeria de la URV i col·laboradora de l'informe, subratlla la importància de la infraestructura existent: **"Jo donaria importància a estos 319 centres sanitaris que tenim a les Terres de l'Ebre, dels quals n'hi ha més de 250 de públics"**.

Esta presència territorial evidencia fins a quin punt la sanitat forma part del dia a dia de la població. En termes de professionals, Berengué

Personal sanitari a l'Hospital Verge de la Cinta de Tortosa.

GRAN IMPACTE

El sector sanitari té més impacte econòmic que tot el sector primari, segons els autors de l'estudi

assenyala: **"Hem trobat 3.600 persones que treballen en la salut; per tant, això realment és molta gent que està al voltant nostre i de la nostra salut"**. El conjunt del sistema suma encara més efectius si es tenen en compte totes les figures i règims laborals, fins a superar els cinc mil professionals.

L'anàlisi no es limita a les xifres. També incorpora una part qualitativa per a captar percepcions i necessitats.

ENVELLIMENT I DISPERSIÓ Gerard Moral López, professor del Departament d'Infermeria del Campus Terres de l'Ebre i col·laborador de

SINGULARITATS

L'envelliment de la població genera "cronicitat i fragilitat" i això condiciona el sistema ebrenca

l'informe, ha explicat que es va creure **"convenient incorporar una part qualitativa, perquè teníem moltes dades, però també volíem captar les opinions, percepcions i necessitats dels professionals i dels usuaris de salut"**. Un dels elements que emergeix amb força és la dispersió geogràfica. **"Som un territori molt dispers, també hi ha una inequitat en recursos sanitaris. Això vol dir que no tenim els mateixos recursos que altres zones de Catalunya i, per tant, això genera una sobrecàrrega i una tensió en el sistema de salut"**, afirma Moral.

A este factor s'hi suma l'envelliment poblacional. **"Un dels factors**

clau que tenim com a població és l'envelliment, que genera cronicitat i fragilitat, i això impacta en les característiques del sistema de salut i en les necessitats que tenim com a territori", afegix. L'augment de patologies cròniques, la salut mental i les necessitats socials associades obliguen a repensar l'organització i a reforçar el treball en xarxa.

Entre els reptes identificats hi ha la construcció d'un nou hospital de referència, però també l'aprofitament dels recursos comunitaris i la coordinació entre professionals i proveïdors del territori per a donar resposta a una demanda cada cop més complexa.

MÉS ENLLÀ DE L'ASSISTÈNCIA

La novetat principal de l'estudi és la quantificació de l'impacte econòmic. Pau Galiana, subdirector de la CELIR, destaca que **"la salut és socialment reconeguda com el principal impulsor del nostre sistema de benestar, però mai s'ha**

via fet un informe mirant quin impacte econòmic també té sobre el territori".

Galiana subratlla que el sistema no només cohesiona socialment, sinó que també és generador d'activitat: **"Estos 3.600 treballadors en salut impacten perquè consumeixen en qualsevol altre sector: primari, comerç, construcció, educació... i generen alhora molts altres llocs de treball"**. El resultat és que, sumant els llocs de treball directes i els indirectes, **"més de 6.800 llocs de treball són els que genera el sistema de salut al territori"**.

Esta xifra situa la sanitat com una peça clau dins del sector terciari. **"Sent una petita part del sector terciari té més impacte al territori que tot el sector primari, per exemple, o més que tota la construcció"**, afirma Galiana. I comparant-ho amb altres activitats terciàries com l'hostaleria o l'activitat financera, **"multiplica per molt este impacte"**.

PLANIFICAR EL FUTUR L'informe dibuixa, en definitiva, una radiografia integral del sistema de salut ebrenca: volum d'activitat assistencial, estructura de recursos, impacte econòmic i reptes estructurals. Les conclusions apunten a la necessitat d'adaptar el model a la realitat demogràfica i territorial, reforçar la captació i retenció de professionals i garantir l'equitat en l'accés als serveis.

La sanitat se confirma així com una columna vertebral del territori ebrenca. No només perquè cuida la salut de gairebé 191.000 habitants, sinó perquè sosté milers de llocs de treball i actua com a motor econòmic estable en un entorn sovint marcat per la fragilitat demogràfica. El debat sobre infraestructures, professionals i model assistencial no és només una qüestió sanitària: és també una aposta estratègica pel futur de les Terres de l'Ebre. ■